

udenrigsministeren om, er, om det er realistisk, hvis vi allerede nu prøver at spørge: Hvilken strategi kan vi tilrettelægge? Næste runde er Hongkong 2005, altså sidst på året. Her kommer det hele næppe igennem, men somme tider kunne det måske være en god idé at prøve at foreslå, at vi arbejder os hen imod det, så man introducerer nogle datoer på en eller anden måde og på den måde er lidt provokerende i EU-systemet.

Hvis man kigger på landbruget, må man jo sige, at landbrugslobbyen er en af de stærkeste lobbyer i hele verden, og det er selvfølgelig det, der gør, at området er ekstremt svært. Men spørgsmålet er, om vi kan finde nogle strategier, så vi på en anden måde får taget hul på problemet.

Jeg er helt med på paralleliteten i en lang række sammenhænge, men jeg må også sige, at jeg godt kunne være lidt tiltalt af, at man koncentrerer sig noget om landbruget – også fordi vi har den landbrugshistorie, vi har, og vi ved, hvor stærke lobbyorganisationerne inden for landbruget er. Vi kan tage det i udvalget, eller ministeren kan kommentere det på et senere tidspunkt, men det er helt o.k. for mig, hvis vi først tager det som opfølgning af arbejdet i udvalget.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 18.40

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Man kan jo ikke være i tvivl om, at EU's landbrugspolitik faktisk er en skændsel. Den er protektionistisk, den er rasende handelsforvridende, og det er det eneste område inden for WTO, hvor vi accepterer og giver lov til en protektionisme af den karakter. Man kan selvfølgelig lukke øjnene for det, når man sidder på tilstrækkelig lang afstand af det, men vi lever i et oplyst land, og vi ved alle sammen, at det er fantastisk skadeligt for den tredje verden. Det er de produkter, de har mulighed for at leve af og har mulighed for at etablere en bæredygtig økonomi på grundlag af, som vi dumper og holder ude af vore markeder ud over de kvoteordninger, der er for en række lande.

Det er simpelt hen, vil jeg sige, en forbryderisk politik, og et eller andet sted tror jeg faktisk, det er svært for de fleste af os at forstå, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre, at landbrugslobbyen i EU – hvor den jo er værst, selv om USA også har en – kan være så stærk på dette

område. Et eller andet sted er det fuldstændig ubegribeligt. Det er så få mennesker i EU, der lever af det, og det er til så kæmpe stor skade, også for EU's egne forbrugere og for EU's miljø, at det sådan set er ret ufatteligt.

Så til selve forslaget om at fastsætte en dato for afviklingen af dels eksportsubsidiernes, dels den øvrige handelsforvridende støtte på landbrugsområdet.

Det er sådan, og det nævnte udenrigsministeren også, at der er blevet givet løfte om, at eksportsubsidiernes bliver afviklet. Sagen er bare, at i WTO er det meget vigtigt, at man får skabt nogle udspil, som genskaber tillid, for faktisk er der jo grund til at have mistillid til os i de rigeste lande på dette område. Et virkelig godt udspil kunne være, at man satte en slutdato for, hvornår eksportstøtten skal være udfaset, og gjorde det klart, at man ønsker den udfaset lineært eller i lige store portioner hvert år, og vi er tilhængere af – det sagde vi også under den forudgående debat om det samme forslag for et par måneder siden – at fastsætte en dato, der hedder 5 år fra nu af.

Vi ved selvfølgelig godt, at det ikke løser alle problemer med handelsforvridning, for der er fortsat støtteordninger, der er stærkt handelsforvridende, også når vi ser bort fra den direkte eksportstøtte, og der er nogle todsatser, som er fantastisk forvridende og faktisk er temmelig absurde. Hvis man i ulandene forædler sine produkter, ryger de op i en højere todsats, end hvis man solgte sine råvarer på verdensmarkedet.

Vi mener, det vil være vigtigt, at nogle går foran i EU og siger: Vi ønsker en dato, og vi mener, det skal være 5 år fra nu af. Vi skal give et klart signal, så vi får en afvikling af eksportsubsidiernes med lige store dele hvert år. Vi har som EU i øvrigt fået en ordentlig en over næsen for vores sukkerordning, som i den grad er blevet underkendt, og jeg synes lige så godt, vi kan tage konsekvenserne af det og komme med en klar melding på området, så der rent faktisk kan komme skred i forhandlingerne, som jo har været meget, meget, meget længe undervejs.

Så jeg vil sige, at vi er enige i intentionerne i Enhedslistens forslag. Vi synes godt nok, som vi også gjorde sidste gang, at det er lidt slapt, at Enhedslisten ikke selv spiller ud med en dato, for det handler sådan set om at få sat en dato på og dermed få genskabt en åbning i forhandlingerne.

Jeg bryder mig ikke om det, udenrigsministeren siger om, at der så stilles krav på andre om-